

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 7C/180/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713217795
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Dobřík
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5713217795.9

Rozhodnutie

Sudca Okresného súdu v Martine JUDr. Miroslav Dobřík v právnej veci žalobcu: Q. K. C., C..B..W., C. C.Í. G. E., M.. R. X, Q.: XX XXX XXX, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Ul. Karadžičova 8 proti žalovanému: B. V., Y. XX.XX. XXXX, E. G., M.. Š. XXXX/XX, zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom v Bratislave, Ul. Dobrovičova 13 v konaní o zapl. 18.206,27 € s prísl. takto

rozhodol:

Súd návrh žalobcu zamietla.

Žalobca je povinný uhradiť na účet právneho zástupcu žalovaného trovy konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresného súdu v Martine sp.zn. 7C 180/2014 zo dňa 05.10.2015 bol zamietnutý návrh žalobcu, ktorým sa domáhal voči žalovanému zaplata sumy 18.206,27 € s príslušenstvom, čo je dlh zo spotrebného úveru č. XXXXXXXXXX, ktorý poskytol právny predchodca žalobcu C. C.A. A..C.. s tým, že žalovaný sa zaviazal splatiť úver v 120-tich mesačných splátkach po 205,93 €, pričom prvá splátka je splatná dňa 20.09.2009 a posledná dňa 20.08.2019. Žalovaný porušil zmluvné podmienky a dostal sa so splatením do omeškania. Dňa 28.03.2013 C. C. A..C.. postúpila svoju pohľadávku žalobcovi. Návrh bol zamietnutý z toho dôvodu, že sa jedná už o premlčanú pohľadávku, nakoľko žalovaný porušil zmluvné podmienky v roku 2009, avšak návrh bol podaný na Okresný súd v Martine dňa 21.11.2013, t.j. po trojročnej premlčacej lehote uvedenej v ust. § 101 O.z.. V odôvodnení sa okresný súd nestotožnil s tvrdením žalovaného, že postúpenie pohľadávky zo C. C. na žalobcu sú v rozpore s ust. § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že rozhodnutie okresného súdu je nepreskúmateľné a právny názor ohľadom premlčania je nesprávny. Poukázal na to, že právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 18.02.2013, teda až od tohto dátumu začala plynúť premlčacia lehota podľa ust. § 101 O.z.. Ďalej poukázal na to, že pohľadávka zo strany C. C. A..C.. bola postúpená na neho v súlade s ust. § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

3. V dôsledku odvolania žalobcu Krajský súd v Žiline uznesením sp.zn. 9Co 190/2016 zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V zrušujúcom uznesení okrem iného poukázal na to, že rozsudok okresného súdu nie je dostatočne zdôvodnený. Súd sa nedostatočne vysporiadal s otázkami, ktoré považoval v konaní za preukázané a z akých úvah, výkladov vychádzal. V zrušujúcom uznesení poukázal predovšetkým na rozhodnutie okresného súdu ohľadom premlčania, kde podľa jeho názoru nie je dostatočne ustálené začatie plynutia premlčacej lehoty, keď je uvedené, že začala plynúť v roku 2009. Toto nemožno považovať za určenie začiatku plynutia premlčacej lehoty v súlade s ust. § 101 O.z.. Podľa ust. § 101 O.z. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. V zrušujúcom uznesení okresnému súdu krajský súd prikázal, že v prípade, ak dôjde k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný je jeho

povinnosťou bližšie určiť deň, od ktorého mala začať plynúť premlčacia doba a tento svoj záver má viac zdôvodniť.

4. V intenciách zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline okresný súd doplnil dokazovanie . Vytýčil nový termín pojednávania, na ktorý sa však nedostavil žalobca. Písomne sa ospravedlnil a vo svojom písomnom stanovisku trval na podanom návrhu v celom rozsahu. Pokiaľ sa týka postúpenia pohľadávky, tak trval na tom, že riadne hmotnoprávne preukázal aktívnu legitimáciu v tomto spore. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obo 210/01 z 11.06.2003, v ktorom Najvyšší súd vyslovil právny názor, že relatívne oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávku bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Ďalej poukázal na nález Ústavného súdu SR z 01.04.2015 sp.zn. I ÚS 640/2014 , kde je okrem iného uvedené, že prehnané formalistické požiadavky všeobecného súdu na formuláciu predmetu zmluvy sú ústavne neakceptovateľné. Vo vyjadrení trval na tom ,že pohľadávka nie je premlčaná.

5. Žalovaný taktiež trval na svojich stanoviskách a to aj na pojednávaní dňa 03.10.2016, kde prostredníctvom zástupcu uviedol, že trvá na tom, že postúpenie pohľadávky zo strany C. C. A..C.. na žalobcu podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách je v rozpore s týmto ustanovením a preto tu nie je daná aktívna legitimácia na strane žalobcu. Pokiaľ sa týka uplynutia premlčacej doby, tak poukázal na výpis z účtu a v súvislosti s tým na to, že prvýkrát sa do omeškania žalovaný dostal dňa 01.02.2010 ako to vyplýva z riadku 326 výpisu z účtu. Odo dňa nasledujúceho potom, ako bol prvý krát v omeškaní , t.j. od 02.02.2010 mohol žalobca podať žalobu na súd. Tento ju však podal až dňa 21.11.2013, čo je už po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, ako je to upravené v ust. § 101 O.z..

6. Súd vychádzajúc z vykonaného dokazovania s tvrdením procesných strán dospel k jednoznačnému záveru na jednej strane, že postúpenie pohľadávky zo strany právneho predchodcu žalobcu je v súlade s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. V tejto časti sa stotožnil s tvrdením právneho zástupcu žalobcu , ktorý vo svojom vyjadrení poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn.4Obo 210/01 z 11.06.2013 , kde je uvedené, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Je tu daná aktívna legitimácia na strane žalobcu. Ďalej sa zaoberal v tomto konaní v intenciách zrušujúceho rozhodnutia krajského súdu otázkou premlčania danej veci. Pri rozhodovaní vychádzal z kompletného podrobného položkovitého výpisu obrátov na úverovej zmluve , z ktorej vychádzal vo svojej výpovedi aj právny zástupca žalovaného. Mal jednoznačne preukázané, že po prvý krát sa žalovaný dostal do omeškania dňa 02.02.2010, avšak ako je už uvedené , žalobca podal návrh na súd až 21.11.2013, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, ako je uvedené v ust. § 101 O.z.. Vzhľadom na vyššie uvedené preto po vykonaní dokazovania, vyhodnotení každého dôkazu osobitne ako aj v ich vzájomných súvislostiach rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, teda návrh žalobcu ako premlčaný zamietol.

7. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 Civilného sporového poriadku, zaviazal žalobcu uhradiť na účet právneho zástupcu žalovaného trovy konania v celom rozsahu, nakoľko žalovaný mal úspech vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu o určení, že zmluva o pôžičke je bezúročná a bez poplatkov a rozhodnutiu o náhrade trov konania je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin. Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Podľa § 62 ods. 1 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podľa § 64 CMP zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona. Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie nie je prípustné .